

[Grøndahl.]

skaden om muligt genoprettes. Når man kun stiller som betingelse „straffri vandel i 2 år“ og ikke andet, må især unge lovovertrædere forlade retten med det indtryk, at nu er den klaret, og at der faktisk ikke er sket noget som helst.

Må vi i den forbindelse bemærke, at samtlige straffedomme jo indeholder en bestemmelse om, at den dømte, også den betinget dømte, skal betale sagens omkostninger. Det er en almindelig opfattelse, at disse omkostninger i praksis for det meste ikke inddrives. Der sker således ikke den dømte noget som helst ubehageligt. Vil den højttærede justitsminister ikke se på dette forhold?

Hvad angår § 293 vedrørende biltyverier, kan vi ikke se værdien af den foreslåede ændring. Den nugældende § 293 siger, at straffen for brugstyveri er bøde eller hæfte; under skærpene omstændigheder, navnlig når tingen er af betydelig værdi, kan straffen stige til fængsel i 2 år. For biltyverier er paragraffen faktisk god nok; det er domstolene, der ikke benytter den adgang, der er til at idømme fængsel. Man skulle dog ellers synes, at det er en skærpene omstændighed, når ungdommelige biltyve, mange gange uden førerbevis, farter rundt i en stjålet bil og udsætter ikke alene sig selv, men særlig alle os andre for livsfare, og vi synes også, at en bil repræsenterer en betydelig værdi — men det synes de høje dommere altså ikke.

Når den højttærede justitsminister vil skærpe kursen over for biltyvene — og det har vor fulde tilslutning — så kunne vi tænke os at stryge ordet „bøde“ i § 293, så snart der er tale om motordrevet køretøj. Bøde kan anvendes for ulovlig brug f. eks. af en cykel eller en barnevogn — selvfølgelig uden barn i — som afleveres igen efter brugen, men hensynet til borgernes sikkerhed kræver ganske andre foranstaltninger, når der er tale om motordrevne køretøjer.

Det er i grunden påfaldende, at biltyverier kun henføres til brugstyverier. Måske er det indregistreringens skyld, men ved biltyveri ser man fuldstændig bort fra, at der stjæles benzin, når biltyvene kører vognen tør for benzin. Dette må da være

en berigelsesforbrydelse, et regulært tyveri, skulle man synes.

Det nu foreslåede giver stadig domstolene mulighed for at fortsætte den milde kurs over for biltyverier. Den af den højttærede justitsminister foreslåede ændring af § 293 sikrer ikke en skærpet kurs, og den gør det slet ikke, så længe anklagemyndigheden stadig administrativt kan lade være med overhovedet at gøre noget ved lovovertrædelsen, altså ved at fratage tiltale.

Vi har ikke noget at indvende imod det nye stk. 4, der foreslås i § 225. Stk. 3 i samme paragraf omtaler jo allerede 21 års grænsen.

Meget af det, der er nævnt her, ville formodentlig egne sig bedre til at blive fremført under behandlingen i et udvalg, men da vi er afskåret fra at fremføre det dér, har vi været nødt til at gøre det fra tingets talerstol.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan jo takke de fleste ærede ordførere for venlighed i hvert fald over for principperne i de foreliggende lovforslag, men takken gælder desværre ikke den sidste ærede taler. Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen indledte med nogle bemærkninger om straffens formål og den måde, hvorpå man har vurderet straffesystemet gennem tiderne. Jeg fandt i det, det ærede medlem sagde, intet at rette indvendinger imod, og som følge deraf må jeg naturligvis være helt uenig med det ærede medlem hr. Grøndahl, som ganske øjensynlig i straffen alene så noget afskrækkende. Det er vel et standpunkt, som de fleste har forladt, det synspunkt, at straffen alene skal være afskrækkende. Det ærede medlem vendte sig imod, at anklagemyndigheden har ret til at fratage tiltale imod forskellige andre sanktioner, og jeg forstod det ærede medlem derhen, at han og hans parti mener, at anklagemyndigheden i alle tilfælde skal søge en sag fremmet til dom, medmindre det drejer sig om småforbrydelser. Det kan naturligvis blive meget vanskeligt at finde kriteriet, men i øvrigt vil jeg understrege, at jeg er helt uenig i den betragtning. Jeg mener, det er afgjort rigtigt, at anklagemyndigheden har beføjelse i det omfang, den har det nu, til at fratage tiltale, og